

LLETRES NO CAURE ES QUE M AGAFES DE LES MANS

Avui el meu cor no vol

Ei, m'ajudes?
digues, com es cura un cor ferit?
ei, m'abrades?
quedat amb mi fins la fi de la nit
acabem el vi encetat
fem les flames a un costat
tombem-nos sota el firmament
invoquem l'esvaïment
ei amor
no em deixes sol
avui el meu cor no vol.

Ei, no marxes
oblida tot el que t'he dit abans
t'ho demane
no caure és que m'agafes de les mans
gaudim de ser en el moment
sense pensar en res dolent
amplifiquem tots els sentits
i si ens perdem de fora a dins
ei amor
no em deixes sol
avui el meu cor no vol.

Enric, Empar i la mar

Era el viatge, era la tornada
els aplaudiments de Nova York encara ressonant al cap
el vaixell creuava el canal de la mànega
quan un submarí alemany el va torpedinar.

El món es va ensorrar sobre l'aigua freda de la mar
l'empar es va quedar solitària en mig de l'oceà
l'enric es va llançar com l'heroi a qui no cap dubtar

l'abisme es va engolir una flor de cossos abraçats.

Era 1916 , un vint-i-quatre de març
havien conegut la glòria acompanyats del pau casals
els cors s'agitaven anticipant l'instant
de tornar a fondre's amb la colla que havien creat.

El món es va ensorrar sobre l'aigua freda de la mar
l'empar es va quedar solitària en mig de l'oceà
l'enric es va llançar com l'heroi a qui no cap dubtar
l'abisme es va engolir una flor de cossos abraçats.

sonava música mentre dansaven amb déus del mar
ell evocava l'aroma a llimera i taronges del paradís del seu passat
llunyà

Amic

Sempre trobe un amic que m'escolta quan em cal
Sempre escolte un amic quan li cal dir el que cal
Ho he de confessar: sóc així d'afortunat
Val? considere l'amistat
Per damunt del sexe, encara que hi hagi nexa
I em fa igual si mai no arriba als titulars
Car és que no es pot vendre ni comprar
Això només passa al Japó, que tristos han d'estar.

De jove no entenia que el que cal és fer bondat
Em protegia una carassa de seguretat, i al puny un destrat
Ara de què et vas a queixar / si no comences a posar
El millor que tens a dins sense aspirar a haver-t'ho de cobrar
I que no importe un blet si això no ven / a fer punyetes el que només
pren
Això no ens salvarà, ni albira cap demà.

Vindran noves tempestes i els dies grisos tornaran i res d'això
importarà
Tornarem a obrir finestres i a respirar felicitat, res no ens destruirà

Un amic resta per sempre, fins i tot quan ja ens ha deixat
No ho he de recordar perquè això tu ja ho saps.

Sovint recorde aquells meus que ja han marxat
I encara avui em pregunte com és que jo m'hi he quedat
Això ni déu ho sap però, sí que sabem que ens fem grans
En aquest món desbaratat on tothom vol ser jove, ric i guapo per a
sempre
Quin trellat, si açò és només un estat temporal i anem en fila cap al
pedestal
Des d'on esdevindrem record si ens han estimat de debò
Vindran noves tempestes i els dies grisos tornaran i res d'això
importarà
Tornarem a obrir finestres i a respirar felicitat, res no ens destruirà
Un amic resta per sempre, fins i tot quan ja ens ha deixat
No ho he de recordar perquè això tu ja ho saps.

T'imagina

T'imagina a tu creuant fronteres
T'imagina canviant el món
En són moltes les maneres i totes em fan goig
T'imagina recollint cireres
T'imagina mossegant el roig
En són moltes les maneres i totes em fan goig

M'imagina a mi i a tu
En un somni que he tingut
Jo portava en braços el teu cos lleuger i nu

Jo parle de tu quan cante versos
Jo parle de tu quan ix el sol
Són mots lliures i diversos
I tots ells em fan goig
Jo parle amb tu i no hi arribem mai
Jo parle de tu i em torne boig
És en les corbes dels teus espais

El lloc on trobe goig

M'imagina a mi i a tu

En un somni que he tingut

Jo portava en braços el teu cos lleuger i nu